

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie W. A.

skazanego z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 kwietnia 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 16 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 3/24, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 24 października 2024 r., sygn. akt II AKa 115/24.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, wyrokiem z 16 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 3/24, uznał W. A. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 u.p.n., za które wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, oraz przestępstwa z art. 63 ust. 2 u.p.n. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych po 20 zł każda. Określone w ten sposób kary pozbawienia wolności połączył, zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k., wymierzając w ich miejsce karę łączną roku i 6 miesięcy

pozbawienia wolności. Zastosował ponadto wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a także rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonego, która okazała się nieskuteczna. Skuteczna okazała się natomiast apelacja wniesiona przez prokuratora, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej kary. Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 24 października 2024 r., sygn. akt II AKa 115/24, zmienił zaskarżony wyrok, wymierzając oskarżonemu za drugie z przypisanych przestępstw karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 1 miesiąca oraz karę grzywny w wysokości 150 stawek po 10 zł każda. Określił na nowo wymiar kary łącznej, orzekając ją w wysokości 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, zaskarżając go w całości. Skarżący podniósł zarzut naruszenia przepisów procedury, a to art. 7 k.p.k. i 2 § 2 k.p.k. oraz art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., a także naruszenie prawa materialnego, a to art. 53 ust. 2 u.p.n. Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Kasacja zawierała ponadto wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. W ocenie Sądu Najwyższego zasługiwał on na uwzględnienie.

Zgodnie z zasadą określoną w art. 9 § 1 k.k.w. wyrok winien zostać wykonany bezzwłocznie po jego uprawomocnieniu. Wyjątek od powyższej zasady wprowadza art. 532 k.p.k., dający możliwość wstrzymania wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją. Ustawodawca nie określił kryteriów, które wiązałyby w tym zakresie, jednakże Sąd Najwyższy konsekwentnie stoi na stanowisku, że przy podejmowaniu decyzji w kwestii wstrzymania wykonania orzeczenia kluczowe znaczenie ma treść sformułowanych zarzutów. Dodatkowym argumentem przemawiającym za wstrzymaniem jest ryzyko powstania poważnych skutków, do których mogłoby dojść w wyniku wykonania wyroku obarczonego wadami.

W ocenie Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie zachodziły zarysowane wyżej okoliczności. Wstępna analiza kasacji, przeprowadzona w ramach badania

zasadności wniosku złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k., skutkowałą podjęciem przez Sąd Najwyższy decyzji o wstrzymaniu wykonania zaskarżonego orzeczenia, co oczywiście nie jest równoznaczne z uznaniem, że kasacja jest zasadna i zostanie przez Sąd Najwyższy uwzględniona. Wypowiedzenie się w tym przedmiocie wymaga merytorycznego rozpoznania sprawy.

Niemniej jednak, wynikająca z lektury akt sprawy potrzeba pogłębionej oceny trafności rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego w kontekście podniesionego w kasacji naruszenia prawa materialnego powoduje na tyle istotnie wątpliwość, że nie wydaje się celowym, aby doszło do wykonania wymierzonej skazanemu kary jeszcze przed zakończeniem postępowania kasacyjnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]